

[Udenrigsministeren]

Jeg kan oplyse, at forsvarsministeren og forsvarsministeriet forbereder det tekniske oplæg til de drøftelser, som skal komme. Regeringen er indstillet på, at drøftelserne skal iværksættes i god tid, inden det nuværende forsvarsforlig udløber, og regeringen overvejer i øjeblikket, under hvilken form sådanne forhandlinger kan indledes, og hvordan indledende sonderinger kan tilrettelægges. Men vi er altså fuldt opmærksom på det problem, hr. Ninn-Hansen rejste.

Hr. Melchior indlæg koncentrerede sig jo først og fremmest om situationen i Mellemøsten, og hovedspørgsmålet fra hr. Melchior lød ligesom, hvorfor jeg havde så kortfattet en tekst om så betydningsfuldt et problem. Nu har vi jo tidligere udtalt os om Mellemøsten. Vi har gjort det mange gange. Vi har også i vores samarbejde med de øvrige EF-lande i det politiske samarbejde udtalt os om Mellemøsten. Men efter min opfattelse befinder vi os i en forhandlingssituation, hvor det kan være nok så nyttigt, at man forholder sig afventende. Jeg synes ikke, det er rigtigt, at den danske regering i den nuværende situation, hvor der stadig er uklarhed, og hvor der stadig er en vis usikkerhed over for, om det nu virkelig vil lykkes – jeg har ikke syntes, det var rigtigt, at vi i denne situation fremlagde en meget omfattende analyse og fremlagde synspunkter, der i så fald endnu måtte bygge på ganske usikre præmisser. Men jeg vil da godt sige til hr. Melchior, at for os er der ikke tvivl om, at det har været noget overordentlig positivt, der har fundet sted med indgåelsen af den aftale, der blev truffet i Camp David. Regeringen har ligesom de fleste andre vestlige regeringer den opfattelse, at der ikke bliver tale om en varig fredstilstand, som er tilfredsstillende, medmindre alle parter har været inddraget i processen, men vi ser dette som et værdifuldt bidrag til processen, og det, man kan håbe, er, at hvis denne del af processen lykkes, så kan den rulle videre ved, at andre lande går ind i den og opmuntret af resultaterne også søger at bringe deres forhold vedrørende dette problem i orden.

Hr. Gert Petersen har jeg ikke særlige bemærkninger til. Det var jo mere en analyse af den internationale situation, af de perspektiver, der ligger i den efter hr. Gert Petersens opfattelse. Der var ikke egentlige spørgsmål til regeringen, men der var en kri-

tik over for regeringen, idet hr. Gert Petersen sagde, at vi udviste passivitet, og det sagde han specielt i forbindelse med hele rustningsproblemstillingen. Der kan der måske være grund til at understrege den beskedne indflydelse, Danmark reelt har på oprustningssituationen. Vi har ikke nogen afgørende indflydelse på SALT-forhandlingerne. I de forhandlinger, der føres i Wien om gensidige troppereduktioner, har vi mulighed for bl. a. ved konsultationer i NATO at give udtryk for vore synspunkter, men det drejer sig trods alt om troppereduktioner i Centraleuropa, og jeg tror, man må sige, at selve det danske forsvarsberedskab eller rustningsniveau, eller hvad man nu kan kalde det, er et niveau, som ikke springer i øjnene, når man sammenligner det med en række af de lande, som ligger ganske tæt ved vore kyster.

Til hr. Ib Nørlund vil jeg godt give et par svar. Hr. Ib Nørlund omtalte Kekkonen-planen og syntes, det var urimeligt, at regeringen ikke havde ytret sig om dette initiativ. Jeg sagde rent faktisk noget om vores principielle holdning til det i min redegørelse, idet jeg sagde, at vi ikke mente, at det ville være positivt, hvis man nu begyndte at optage drøftelser om forslag, som kunne ændre den nordiske balance eller give det indtryk rundt omkring, at nu var der ved at ske ændringer i den nordiske balance. Med det sigter jeg naturligvis også til Kekkonen-planen. For Danmarks, Norges, Sveriges og Finlands vedkommende er der jo slet ikke noget problem, når det drejer sig om stationering af atomvåben. Der er ikke stationeret atomvåben i de pågældende lande. De fire nordiske lande har ingen planer om at stationere atomvåben, tværtimod: både den danske og den norske regering har meget klart tilkendegivet, at deres politik er, at de under de nuværende omstændigheder ikke ønsker stationering af atomvåben på dansk og på norsk grund. Derfor er det regeringens opfattelse, at det i virkeligheden snarere kunne skabe usikkerhed omkring stabiliteten i det nordiske område og snarere skabe usikkerhed omkring den nordiske balance, hvis man nu begyndte at gå ind i drøftelser og overvejelser om at gennemføre ændringer. Vi er, når det drejer sig om stationering af atomvåben, og når det drejer sig om den våbentypes placering, i forhold til de nordiske lande tilfredse